

چرا توبه حر قبول می شود؟

متن زیر گفتاری از آیت الله جاودان در مورد قبولی توبه حر است که از نظر می گذرد.

متن زیر گفتاری از آیت الله جاودان در مورد قبولی توبه حر است که از نظر می گذرد.

مرحله اول این است که اصلاً او برای جنگ نیامده بود، و نمی خواست که با حضرت امام حسین بجنگد، و از لحظه ای هم که فهمید قصه چیز دیگری است به اشتباه نادانسته خودش اصرار نورزید، و فوراً راهش را عوض کرد.

از طرف دیگر ایشان سعی می کند دیگران را هم با خودش در این بازگشت همراه کند، و تا جاییکه برایش مقدور است، به یاران امام اضافه کند. بالاخره خیلی مهم است که یکی از مهمترین سرداران سپاه دشمن به لشکر امام پیوسته است. از طرف دیگر وقتی خطبه ای که حرّ در مقابل لشکر کوفه خوانده می بینیم، متوجه می شویم که خطبه ایشان با خطبه اصحاب دیگر امام هم افق است، و در یک مسیر است. خود اینها نشانگر آن ذات سلیم و فطرت سالم مانده ی حرّ است.

حر در آنجا می گوید: «ای اهل کوفه مادرانتان به عزایتان بنشینند. این مرد صالح را دعوت کردید، و سپس او را در میان دشمنانش رها کردید. با اینکه با او وعده کرده بودید که در رکاب او جهاد کنید، و جان تان را نثارش کنید، در قتل او همدست شده اید، و راه او را به تمامی شهرها و آبادانی ها بسته اید، و....» و درنهایت می گوید: «وای بر شما اگر در همین روز و در همین ساعت توبه نکنید و از این راهی که در پیش گرفته اید باز نگردید».

ببینید انسان وقتی این خطبه را می خواند به وضوح می بیند که این شبیه و هم افق با همان حرفهایی است که یاران دیگر امام نیز بیان کرده اند. علاوه در آن دعوت به همراهی است. او می خواهد همه ی لشکر کوفه با وی همراه شده و به یاری امام بیایند.